

тамъ въ гимназията на Галата Сарай, гдето преподавателитѣ били повечето френци.

Три години Тодоръ Каблешковъ училъ въ френската гимназия на Галата-Сарай (1868 — 1872). Въ това училище, покрай турски и гръцки езикъ, Тодоръ научилъ френски. Въ Цариградъ младиятъ копривщенецъ се научилъ, че българитѣ люто се борятъ съ гърцитѣ-фанариоти за своя църква, за свои свещеници, учители, владици и екзархъ. Заедно съ други българчета той се издигналъ като разпаленъ родолюбецъ и говорѣлъ съ сънародниците си само български езикъ. Отъ Цариградъ Тодоръ написалъ на приятелитѣ си въ Копривщица, въ Пловдивъ и другаде твърде умни и родолюбиви писма за борбитѣ на българския народъ съ фанариоти и турци. Въ нѣкои писма се подписвалъ не Тодоръ (защото било гръцко име), а *Богданъ* Каблешковъ.

Презъ 1872 г. Богданъ Каблешковъ напустналъ Цариградъ съ нова униформа и фесъ на глава, като младъ турски офицеръ. Така той обиколилъ нѣколко града и села, па се завърналъ въ Копривщица. Около него се събрали старитѣ му другари и се радвали на дрехитѣ му и голѣмитѣ му познания. Копривщени, обаче, не одобрили новото име *Богданъ* и казвали, че той трѣбва да носи кръщелното си име *Тодоръ*, и тъй го именували всички.

Начало на обществена служба

Отъ Копривщица Тодоръ Каблешковъ се върналъ въ Пловдивъ. Тамъ прекаралъ нѣколко време, сблизилъ се съ желѣзопътнитѣ чиновници отъ Хиршовата желѣзница, която идѣла отъ Цариградъ и достигала до гара Бѣлово (на р. Марица надъ Т. Пазарджикъ). Даровитиятъ момъкъ бързо се изучилъ на телеграфното изкуство, та билъ назначенъ телеграфистъ въ гара Бѣлово, която била крайна станция на Хиршовата желѣзница. Това било въ 1873 година. Каблешковъ често ижтувалъ по желѣзницата, запозналъ се съ чиновниците,